

Наша СЛОВА

Газета выходзіць з сакавіка 1990 года

№ 27 (1282) 6 ЛІПЕНЯ 2016 г.

За змены разам!

Зварот да выбаршчыкаў 96-й акругі Кастрычніцкага раёна г. Менска (гэта частка Кастрычніцкага раёна ад чыгуначнага вакзала да р. Лошыца)

У гэтым годзе наша краіна будзе святкаваць 25-я ўгодкі незалежнасці. Гэта сапраўды значная падзея, бо мы маем уласную дзяржаву, можам вольна выезджаць за мяжу, беларускія маладзёны служыць у беларускім войску, мы маем свае грошы. Наша працавітасць забяспечыла лепшы, чым быў у XIX-XX стст., дабрабыт. Упершыню за апошнія пяць стагоддзяў жыхары Беларусі ўжо больш за 70 год запар не ведаюць вайны. У нашай краіне не паміраюць з голаду і нікога не гоняць на чарговую сусветную ці лакальную вайну.

Аднак у апошнія гады сітуацыя ў свеце і ў Беларусі моцна змянілася. Нацыянальная культура, адукацыя, медыцына знаходзяцца ў заняпадзе, назіраецца эканамічны і палітычны крызіс. Да нашых паўднёвых межаў падышоў ваенны канфлікт ва Украіне, на захадзе адбываюцца вялікія вайсковыя вучэнні НАТО, а наш усходні сусед падганяе свае танкі да нашай мяжы і паграбуе новую ваенную базу на нашай тэрыторыі.

Таму далейшая сітуацыя ў нашай краіне будзе залежаць ад тых дэпутатаў нашага парламента, якія будуць абраныя 11 верасня 2016 года, і ад таго, ці будуць новыя дэпутаты ўголас адстойваць інтарэсы грамадзян, альбо будуць паслухмяна галасаваць за ўсё, што ім прапануе выканаўчая ўлада.

Таму выбар дэпутата - надзвычай важны ўчынак, бо жыццё і дабрабыт выбаршчыкаў можа залежаць ад абранага дэпутата.

Я, Трусаў Алег Анагольевіч, маючы багаты жыццёвы і палітычны вопыт, будучы сярод тых дэпутатаў Вярхоўнага савета XII склікання, якія зрабілі нашу краіну незалежнай, адчуваю тую небяспеку, якая ў апошнія гады нам стала пагражаць непасрэдна. Таму я і прыму ўдзел у гэтых выбарах ад 96-й Чкалаўскай выбарчай акругі г. Менска, у тэрытарыяльных межах якой я працую з 1995 г. і добра ведаю сітуацыю ў гэтай частцы сталіцы.

Некаторыя кажуць, што сапраўдных выбараў у нас даўно няма, што галасы выбаршчыкаў не лічаць, а дэпутатаў не выбіраюць, а "назначаюць", таму грамадзяне і не звяртаюцца па дапамогу, бо не ведаюць абраных. Многія жыхары г. Менска не прымаюць удзел у выбарах і не вераць, што яны могуць нешта змяніць да лепшага. Але сітуацыю можна змяніць, калі пачаць дзейнічаць.

Для таго, каб мяне зарэгістраваць у якасці кандыдата ў дэпутаты, неабходна сабраць не менш за 1000 вашых подпісаў.

У сваёй праграме я буду прапаноўваць рэформу нашай заканадаўчай улады і прапаноўваць прывязаць заробкі і пенсіі чыноўнікаў да сярэдніх па краіне. Заробкі і пенсіі настаўнікаў, выкладчыкаў ВНУ, медыкаў павінны быць роўныя заробкам і пенсіям міліцыянтаў, вайскоўцаў ці дзяржаўных чыноўнікаў, як і тэрмін выхаду на пенсію. А таксама ў праграме будзе ісці гаворка пра сучасны экалагічны стан у Кастрычніцкім раёне г. Менска, які выклікае вялікую занепакоенасць.

Студэнты павінны быць вызвалены ад абавязковага размеркавання і мець ільготны кошт на праезд у грамадскім транспарце, як і пенсіянеры. Выдаткі на культуру павінны зноў складаць не менш за 2% ад гадовага бюджэту. Усе законы парламент павінен прымаць перадусім на беларускай мове з перакладам на рускую і іншыя мовы пры неабходнасці.

Данесці маю праграму да большай колькасці выбаршчыкаў дапамогуць вашыя подпісы. Менавіта вы вырашаеце свой далейшы лёс.

3 павагай, Алег Трусаў.

220 гадоў з дня нараджэння Яна Чачота

Ян Антоні ЧАЧОТ (7 ліпеня 1796, в. Малюшычы, Наваградскі павет - 23 жніўня 1847, мястэчка Ротніца пад Друскенікамі, Гарадзенскі павет) - паэт-рамантык, філамаст, філарэт, фалькларыст, этнограф і драматург; сябар Адама Міцкевіча; адзін з найбуйнейшых дзеячоў беларуска-польскага фальклорна-літаратурнага сумежжа XIX стагоддзя.

Паэт сабраў каля тысячы аўтэнтчных беларускіх народных песень і выдаў іх у шасці зборніках "Сялянскіх песень..." у перакладзе на польскую мову, восьмую частку з якіх апублікаваў у беларускім арыгінале. У сваёй прадове да "Сялянскіх песень з над Нёмана і Дзвіны" 1846 года ён зрабіў нарыс граматычных асаблівасцяў беларускай мовы і ўпершыню паставіў пытанне аб прычынах будучага "крывіцкага" правапісу. У сваёй балладнай творчасці Ян Чачот адлюстравуе дванаццаць паданняў і народных казак, а так-

сама дзесяць матываў з народных вераванняў і звычайў. Пазнейшыя зборнікі народнай творчасці (А. Кіркор, І. Насовіч, П. Шэйн) у сваіх зборніках актыўна публікавалі запіскі Я. Чачотам фальклорны матэрыял, пры гэтым не заўсёды пазначаючы крыніцу вынятых тэкстаў.

Яго руплівая дзейнасць па збіранні беларускага фальклору і спробы ўнармавання беларускай граматыкі, паводле польскіх і беларускіх даследнікаў, з'яўляецца досвіткам беларускага нацыянальнага адраджэння. У пераважнай большыні выпадкаў паэт называе беларускую мову "славяна-крывіцкай мовай" альбо "крывіцкім дыялектам". Ужыванне Я. Чачотам у мастацкіх творах выразаў "Белая Русь" і "паруску пяём" заўважыў яшчэ

беларускі мовазнавец Леў Цвяткоў.

Вершы паэта актыўна ставіліся на музыку яго сучаснікам Станіславам Манюшкам: усяго на арыгінальныя тэксты і пераклады вусна-паэтычных твораў Я. Чачота кампазітар напісаў 22 песні, болей, чым на словы кожнага іншага аўтара.

Вікіпедыя.

Уладзіміру Някляеву - 70

Уладзімір Пракопавіч НЯКЛЯЕЎ - беларускі паэт, празаік і грамадска-палітычны дзеяч, лаўрэат шэрагу прафесійных і дзяржаўных узнагарод за літаратурную дзейнасць. З 2010 да 2015 г. значальваў грамадзянскую кампанію "Гавары праўду". 18.11.2010 г. быў зарэгістраваны кандыдатам у прэзідэнты Беларусі. Неаднаразова пераследаваўся за грамадскую і палітычную дзейнасць. Намінант на Нобелеўскую прэмію (2011).

Нарадзіўся 11 ліпеня 1946 года ў горадзе Сморгонь Гарадзенскай вобласці. Бацька - Някляеў Пракоп Мікалаевіч, рускі, па прафесіі механік. Маці - Магер Анастасія Іванаўна,

беларуска. Пракоп Някляеў, ураджэнец Сібіры, па сканчэнні вайны быў накіраваны ў Заходнюю Беларусь ствараць калгас у Сморгонскім раёне. Там ён пазнаёміўся з маці Уладзіміра і пабраўся з ёю шлюбам. Працаваў старшынём сельсавета ў вёсцы Крэва.

Дзіцячыя гады У. Някляеў пражыў у Крэве. У 1962-1966 г. вучыўся ў Менскім тэхнікуме сувязі. Працаваў сувязістам на Поўначы, у Сібіры, на Далёкім Усходзе, радыёмеханікам у менскім тэлевізійным атэлье. Займаўся на аддзяленні паэзіі Літаратурнага інстытута ў Маскве (1971). Завочна скончыў філалагічны факультэт Менскага педагагічнага інстытута (1973). У 1972-1975 - літ-

супрацоўнік рэдакцыі газеты "Знамя юности", у 1975-1978 - рэдактар бюлетэня "Тэатральны Мінск". З 1978 - старшы рэдактар галоўнай рэдакцыі літаратурна-драматычных праграм Беларускага тэлебачання, з 1987 - галоўны рэдактар часопіса "Крыніца", штотыднёвіка "Літаратура і мастацтва". Сябар Саюза пісьменнікаў СССР (з 1978). Сябар Беларускага ПЭН-цэнтра (з 1989). З 1998 па 2001 - старшыня Саюза беларускіх пісьменнікаў.

Дэбютаваў вершамі ў 1970 г. Аўтар кніг паэзіі "Адкрыццё" (Мн., 1976), "Вынаходцы вятроў" (Мн., 1979), "Знак аховы" (Мн., 1983), "Местное время" (М., 1983), "Наскрозь" (вершы і паэмы, 1985), "Дерево боли" (М., 1986), "Галубіная пошта" (Мн., 1987), "Вежа" (Мн., 1989), "Прошча" (Мн., 1996), "Выбранае" (Мн., 1998), "Так" (Мн., 2004). Выступае і як празаік (апавесці "Прага", "Няхай жыве 1 Мая" і інш.). Аўтар рамана "Лабух" (Мн., 2003).

Паводле апавесці "Вежа" (часопіс "Полымя", 1988) А. Дударавым была напісана фантасмагарычная камедыя "Вавілон" (пастаўленая Мікалаем Мацкевічам у 1990 г.).

Вікіпедыя.

ISSN 2073-7033

г) Слоўнік лінгвістычных і тэксталагічных тэрмінаў (Магілёў: УА "МДУ імя А.А. Куляшова", 2012. - 284 с., у суаўтарстве).

Акрамя пералічанага, прафесарам у 2012-2016 гг. апублікаваны ў акадэмічных зборніках навуковых артыкулаў "Беларуская дыялекталогія" падборкі сучасных беларускіх народных прыказак і прымавак, а таксама асобныя варыянтна-сінанімічныя рады з гаворкі в. Морач Клецкага раёна Мінскай вобл.: а) "Жыве мова - жыве народ" (вып. 2, с. 86-89); б) "Эмацыянальна-экспрэсіўна-ацэначныя намінацыі асоб і жывых істот у гаворцы в. Морач Клецкага раёна" (вып. 3, с. 81-89); в) "Варыянтна-сінанімічныя рады дзеяслоўнай лексікі ў в. Морач Клецкага раёна Мінскай вобласці" (вып. 4, с. 291).

Мікалай Абабурка падрыхтаваў і выдаў 46 манаграфій, кніг і брашур. Акрамя гэтага, вучоны апублікаваў больш за 200 навуковых артыкулаў і рэцэнзій па праблемах філалогіі. Яшчэ некалькі манаграфій М.В. Абабуркі чакае чаргі выхаду ў свет у выдавецтвах Беларусі. Навуковая і навукова-метадычная "прадукцыя" прафесара М.В. Абабуркі вылічаецца сотнямі ўлікова-выдавецкіх аркушаў. Такім салідным творчым навуковым набывкам можа пахваліцца не кожны спецыяліст. Імя прафесара М.В. Абабуркі ў беларускім мовазнаўстве стаіць у адным шэрагу з такімі імёнамі, як М.Г. Булахаў, А.М. Булыка, А.А. Каўрус, І.Я. Лепшаў, В.У. Мартынаў, А.Я. Міхневіч, В.Дз. Старычонок, якія ў апошнія дзесяцігоддзі ўнеслі ў беларускую лінгвістыку, філалогію вялікі ўклад.

Пры Магілёўскім дзяржаўным універсітэце па праблемах мовы беларускай мастацкай літаратуры, тэксталагіі, паэтыкі прафесар М.В. Абабурка стварыў навуковую школу, 56 гадоў жыцця ён аддаў падрыхтоўцы педагагічных і навуковых кадраў. Тысячы і тысячы былых яго студэнтаў сталі настаўнікамі роднай мовы і літаратуры, многія з аспірантаў - кандыдатамі філалагічных навук.

Лічу, што прафесар М.В. Абабурка даўно заслужоўвае прысваення яму ганаровых званняў, такіх, як "Заслужаны дзеяч навукі" або "Заслужаны работнік вышэйшай школы Рэспублікі Беларусь", іншых высокіх узнагарод дзяржавы.

Трэба яшчэ адзначыць, што Мікалай Абабурка вядомы чытачам і як майстар мастацкага слова. Тут ён выступае пад літаратурным псеўданімам Мікола Бабраўнічы. Яго апавяданні, мініяцюры замалёўкі, эсэ публікуюцца ў беларускіх часопісах і газетах.

Мікалай Крыўко,
вядучы навуковы супрацоўнік
Цэнтра даследаванняў
беларускай культуры, мовы і
літаратуры НАН Беларусі.

Навіны Германіі

Калі Беларусь межавала з Германіяй?

Калі Беларусь межавала з Германіяй?

Думка адразу кідаецца ў часы Грунвальдскай бітвы, калі беларуская дзяржава Вялікае Княства Літоўскае межавала з Тэўтонскім ордэнам. Пры гэтым нашыя судаўскія (не жмудскія) землі межавалі з ордэнам непасрэдна. Але Тэўтон-

скі ордэн, хоць і нямецкай нацыі, але ніякай Германіяй тады не быў, бо прынамсі ніякай цэльнай Германіі, як такой не было. І падпарадкоўваўся ордэн, калі наогул падпарадкоўваўся, нават не імператару Святой Рымскай імперыі нямецкай нацыі, а Папе Рымскаму. Але пакінем тэма далёкія часы

гісторыкам Сярэднявечча, а звернемся да больш блізкага часу.

У 1941 годзе Галоўнае ўпраўленне геадэзіі і картаграфіі пры СНК СССР выпусціла "Фізічную карту БССР" з

межамі, якія ўзніклі пасля вераснёвай кампаніі нямецкіх і саўскаў 1939 г.

На гэтай карце мяжа праходзіць так, што Беласточчына з Аўгустовым, Шчучынам і інш. на поўначы і паўноч-

ным захадзе мяжуе з Сувалкій (некалішняй Судавіяй), якая аказалася непасрэдна ў складзе Усходняй Прусіі, г.зн., у складзе самой Германіі.

У Савецкім Саюзе пасля вайны, гэтыя карты моцна не папулярызаваліся, калі ў тым узнікала неабходнасць, даваліся схематычна.

Разам з тым, з песні слова не выкінеш. Быў такі этап у нашай гісторыі, калі БССР, хоць і ў складзе СССР, межавала з самай што ні на ёсць еўрапейскай краінай Германіяй непасрэдна, праўда, радасці з гэтага займела не шмат.

Нам кар.

XXIV Гарэцкія чытанні

16 чэрвеня 2016 года ў музеі імя Пятруса Броўкі адбыліся XXIV Гарэцкія чытанні, якія былі прысвечаны 50-годдзю вяртання Гаўрылы Гарэцкага на Беларусь і 95-годдзю з дня нараджэння Галіны Гарэцкай. Уступнае слова прамовіла дырэктар Дзяржаўнага музея гісторыі беларускай літаратуры Лідзія Макарэвіч. Вольга Бабкова распавяла пра спектакль "Дзве душы" ў пастаноўцы Нацыянальнага акадэмічнага тэатра імя Янкі Купалы. Доктар філалогіі Таццяна Дасаева зрабіла прэзентацыю выдання "Беларуская літаратура XX - пачатку XIX стагоддзяў".

З прывітанніямі выступілі пісьменнікі Генрых Далідовіч і Анатоль Бутэвіч, а таксама грамадска-культурны дзеяч з ЗША Янка Запруднік. На пленарным паседжанні цікава распавядалі Галіна Запартыка, Радзім Гарэцкі, Ядвіга Аношка, Таццяна Якубоўская.

Вельмі цікавым быў даклад кандыдата філалагічных навук Лідзіі Савік, які меў назву: "Успаміны пра Га-

ліну Максімаўну Гарэцкую."

Пасля перапынку адбыліся паседжанні секцый, у якіх прыняло ўдзел 15 чалавек, а вось іх прозвішчы: Тамара Тарасова, Вольга Губская, Зінаіда Драздова, Генадзь Кажамякін, Вольга Уткевіч, Таіса Грамадчанка, Алена Гурская, Дзіна Дудзінская, Вольга Нікіфарова, Зоя Траціяк, Кацярына Ермаковіч, Таццяна Супранкова, Алена Ярмоленка. Сярод іх навукоўцы з Віцебска, Полацка, Гародні...

Вельмі цікавым быў даклад даследчыцы з Менска Алены Гурскай, які меў назву "Максім Гарэцкі і Вацлаў Ластоўскі: ідэяна-творчыя перасячэнні".

Таксама адбылося ўскладанне кветак да помніка Максіму Гарэцкаму. Было вельмі цікава наведаць чытанні.

Аляксей Шалахоўскі.

Новы сайт для тых, хто вучыўся ў замежжы

Стыпендыяльная Праграма Польскага ўраду імя К. Каліноўскага будзе перафарматавана ў сістэму стажыровак. Пра гэта паведаміла 29 чэрвеня на прэсвай канферэнцыі старшыня Камітэта "Салідарнасць" Іна Кулей.

Яна пазнаёміла прадстаўнікоў грамадскасці з двума новымі праектамі і праграмай. З новага навучальнага года пачнецца рэалізацыя Стыпендыяльнай праграмы ўраду Рэспублікі Польшча імя Кастуся Каліноўскага - II.

Новая праграма разлічана на грамадзян Беларусі з магістарскай ступенню ў галіне гуманітарных, сацыяльных навук, эканомікі і права і з'яўляецца працягам і развіццём стыпендыяльнай праграмы імя Кастуся Каліноўскага, заснаванай 30 сакавіка 2006. Іна Кулей зазначыла, што "ўдзельнічаць у праграме могуць людзі, якія ў стане прадэманстраваць навуковыя дасягненні і актыўнасць у сацыяльных, грамадскіх арганізацыях, звязаных з трансфармацыяй грамадства - палітычнай, сацыяльнай, эканамічнай". Узрост кандыдатаў (акрамя выключных выпадкаў) - да 39 гадоў. Кожны з адабраных кандыдатаў зможа атрымаваць стыпендыю на працягу 10 месяцаў (з верасня па канец чэрвеня).

Новы праект "Тваё заўтра" заахочвае выпускнікоў Праграмы Каліноўскага і іншых да вяртання на Беларусь і будзе спрыяць у пошуку працоўных месцаў для маладых спецыялістаў. Усяго вышэйшую адукацыю ў польскіх ВНУ па праграме Каліноўскага атрымлівалі прыкладна 900 чалавек.

Створаны адмысловы сайт "Тваё заўтра" www.yoto.by (Your tomorrow), на якім выпускнікі еўрапейскіх навучальных праграм змогуць размясціць свае рэзюме. Сайт уключае раздзелы: "Вакансіі", "Гісторыі поспехаў кампаній" і іншыя. Пра гэта распавяла кардынатар праекту Наталля

Літвіненка.

Другі праект носіць назву: "Інтэрнэт відэакансультацыі як новы інструмент для павегаі, абароны і ажыццяўлення правоў чалавека ў Беларусі". З ім пазнаёміла на сустрэчы Людміла Ісакава. У планах - відэакансультацыі па розных тэмах: пра парушэнні правоў грамадзян на рэгістрацыю ініцыятыўных груп і аб'яднанняў; пра адміністрацыйны пераслед незалежных СМІ, пра перашкоды ў стварэнні беларускамоўных класаў у школах і іншыя.

Эла Дзвінская.

На фота аўтара: Іна Кулей прэзентуе новыя праекты.

Трэба жыць і спадзявацца

Янка Запруднік разам з жонкай пару тыдняў таму назад прыехаў у Беларусь, каб пабачыць родных. За паўтары тыдні яны праехаліся па Палессі, адкуль з Жыткавіцкага раёна родам жонка Надзея Рагалевіч-Запруднік, наведалі Мір - там нарадзіўся сам Янка Запруднік (Сяргей Вільчыцкі).

І вось яны вярнуліся ў Менск, каб прыняць удзел у прэзентацыі кнігі "Кантакты", складзенай на аснове лістоў, якія на працягу некалькіх дзесяцігоддзяў адпраўлялі беларусы ў Нью-Ёрк Янку Запрудніку. Складальнікамі кнігі з'яўляюцца Наталля Гардззенка і Лявон Юрэвіч.

туры Анатоль Бутэвіч, пісьменнік Леанід Маракоў. Былі Мікалай Статкевіч і Марына Адамовіч, выдавец Зміцер Санько, старшыня ТБМ Алес Трусаў, пісьменнік Валер Санько, прыехала з Канады пісьменніца Вольга Іпатава.

Айцец Іяан (Алег Бембель, вядомы паэт Зніч) адмыслова прыехаў з Жыровіцкага манастыра і падарыў Запрудніку сваю кнігу і нават зачытаў адмыслова напісаная да прыезду дзесяць беларускай эміграцый свежыя вершы.

Сам Запруднік быў нешматслоўны, дзякаваў за віншаванні, а таксама падзяліўся ўражаннямі ад наведвання Бе-

Актавая зала бібліятэкі быў перапоўнены, сабралася каля 150 чалавек.

Вяла прэзентацыю Наталля Гардззенка. Са словамі віншавання, успамінамі выступілі доктар Адам Мальдзіс, дырэктар Беларускага архіва-музея літаратуры і мастацтва Ганна Запартыка, пісьменнік Уладзімір Арлоў, даследнік Валер Герасімаў. З віншаваннямі выступілі гісторык Леанід Лыч, унучка Якуба Коласа Марыя Мішкевіч.

Першы кіраўнік незалежнай Беларусі Станіслаў Шушкевіч павіншаваў героя прэзентацыі з кнігай і нагадаў пра 25-годдзе незалежнай Беларусі.

На прэзентацыю прыйшлі праваабаронца Аляксей Бяляцкі, мастакі Аляксей Марачкін, Мікола Купава, Аляксей Шатэрнік, былы міністр куль-

ларусі:

- У апошні час шмат кажуць пра дзве душы беларуса, ці пра яе дваістасць. Я, прыехаўшы сюды праз тры гады, стаў думаць. Душа беларуса мае два аспекты. Адзін - пакутніцтва, другі - надзеі.

Пакутніцкая душа, прыехаўшы сюды, адчувае боль, таму што яна не чуе музыкі беларускай мовы з вуснаў дзяцей. Але непаражалная, якая супрацівіцца цяжкасцям душы, ёсць аспект надзеі, і ён падахвочвае нас працаваць, прадпрымаць высілки ў надзеі, што гэтыя высілки не марныя.

Запруднік працаваў верш Наталлі Арсенневай "Трэба жыць" з 1943 г.:

Варта жыць, варта вечна чагось спадзявацца, чуцца часткай Айчыны, малой, а жывой.

Паводле СМІ.

Звініць кася - жыве вёска

У Лідскім раёне, на сенажаці, каля вёскі Ганчары СВК "Беліца -Агра" адбыўся раённы конкурс па ручной касьбе "Звініць кася - жыве вёска", ініцыятарам правядзення выступіла дзяржаўная ўстанова "Лідскі раённы цэнтр культуры і народнай творчасці".

Сэнс мерапрыемства закладзены ў самой назве: ручная касьба - здаўна з'яўляецца неад'емнай часткай гістарычна-культурнай спадчыны. Конкурс паказаў, што на Лідчыне ёсць аматары ручной касьбы, якія годна працягваюць традыцыі сваіх продкаў: не толькі зберагаюць, але і адраджаюць гэтыя навыкі. Нягледзячы на спеку, на конкурс з'ехалася 17 касцоў, з іх нават тры жанчыны. Самаму старэйшаму - Матусевічу Івану Антонавічу з вёскі Ганчары было 80 гадоў, а самому малодшаму Іллі Кудле было 14.

Перад пачаткам касьбы сеназарніцы (так называлі нашы продкі-славяне жанчын, якія, захоўваючы звычай даўніны, збіралі на сенакосных ўгоддзі касцоў) дабраславілі касцоў: абвязалі іх травянымі паясамі з лекавых пакосных траў, каб не балелі спіны, і ўручылі кожнаму ляльку-абярэг "Пакосна", якая нясе абнаўленне душы і цела. Пад песню "Касіў бацька, касіў я" ў выкананні народнага ансамбля бытавых інструментаў "Каханачка" Мажэйкаўскага Дома культуры пачалася касьба.

Ацэньвалася не толькі хуткасць касьбы, а таксама якасць (вышыня травы пасля пракосу), чысціня касьбы (як кажуць, каб барады не было), эстэтычны выгляд пракосу.

Пераможцам стаў Іван Кароль з вёскі Рулевічы, другое месца ў Станіслава Ждонца з аграгарадка "Гуды", трэцяе ў Дзяніза Машкала з аграгарадка "Ваверка".

Хочацца сказаць дзякуй спонсарам мерапрыемства: газеце "Наша слова" Таварыства беларускай мовы імя Францішка Скарыны, ААТ

"Хлебапрадукт", Лідскаму з Гарадзенскага раёна. хлебазаводу.

Упрыгожваннем мерапрыемства стаў калектыў - народны тэатр беларускай народнай песні "Матуліна песня"

Г. Некраш,
метадыст ДУ "Лідскі раённы цэнтр культуры і народнай творчасці".

Рэдактар Станіслаў Вацлававіч Суднік

Рэдакцыйная калегія:

Алена Анісім, Юрась Бабіч, Юля Бажок, Марыя Баравік, Вінцук Вячорка, Аляксей Карпенка, Эла Оліна, Ігар Пракаповіч, Аляксей Пяткевіч, Станіслаў Суднік, Павел Сцяцко, Алес Трусаў, Дзяніс Тушыньскі, Аляксей Шалахоўскі.

<http://naszaslowa.by/> <http://pawet.net/>
<http://kamunikat.org/> <http://tbn-mova.by/>
<http://nashaslova.mns.by/>

Аўтары цалкам адказныя за падбор і дакладнасць прыведзенай інфармацыі. Рэдакцыя рукапісы не вяртае.

Газета надрукавана ў Лідскай друкарні. 231300, г. Ліда, вул. Ленінская, 23.
Выдавец: Установа інфармацыі "Выдавецкі дом ТБМ".
Газета падпісана да друку 4.07.2016 г. у 17.00. Замова № 1600.
Аб'ём 2 друкаваныя аркушы. Наклад 2000 асобнікаў.
Падпісны індэкс: 63865.
Кошт падпіскі: 1 мес. - 9800 руб., 3 мес. - 29400 руб.
Кошт у розніцу: па дамоўленасці.

Заснавальнік:

ТБМ імя Францішка Скарыны.

Пасведчанне аб рэгістрацыі № 908 ад 18 снежня 2009 г. выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Адрас рэдакцыі:

231293, Лідскі р-н, в. Даліна.

Адрас для паштовых адпраўленняў:

231282, г. Ліда-2, п/с 7.

E-mail: naszaslowa@tut.by